

Slotsholmsgade 10-12
DK-1216 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W www.sum.dk

Folketingets Sundhedsudvalg

Dato: 18. maj 2010
Enhed: Primær Sundhed
Sagsbeh.: SUMSBPE
Sags nr.: 0909655
Dok nr.: 223255

Folketingets Sundhedsudvalg har den 27. april 2010 stillet følgende spørgsmål nr. 2 (L 198) til indenrigs- og sundhedsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Anne Marie Geisler Andersen (RV).

Spørgsmål nr. 2:

"Mener ministeren, at det vil være en god ide at spørge patienten, eller alternativt dennes patientrådgiver eller bistandsværge, om, hvorvidt patienten foretrækker oppegående tvangsfiksering frem for alternative tvangsforanstaltninger som f.eks. isolation?"

Svar:

Det fremgår allerede af vejledning nr. 122 af 4. december 2006 om forhåndstilkendegivelser, behandlingsplaner, eftersamtaler, obligatorisk vurdering ved tvangsfiksering, beskyttelsesfiksering, udskrivningsaftaler, koordinationsplaner, husordener og klagemuligheder mv. for patienter indlagt på psykiatriske afdelinger, at patienten har ret til forud for og i forbindelse med indlæggelsen at fremsætte sine personlige ønsker med hensyn til behandlingens form og indhold. Dette gælder også i forhold til eventuel tvangsanvendelse.

Den endelige tilrettelæggelse af behandlingstilbuddet må nødvendigvis finde sted efter den kliniske vurdering ved indlæggelsen og i forbindelse med udformning af behandlingsplanen.

Patientens tilkendegivelser skal indføres i journalen og skal så vidt muligt inddrages som vejledende for overlægens overvejelser om behandling, også i tilfælde hvor tvangsanvendelse kommer på tale. Patienten skal informeres om, at der kan opstå en situation, hvor det kan være nødvendigt at fravige forhåndstilkendegivelsen, når betingelserne for iværksættelse af tvangsforanstaltninger er opfyldt.

Endvidere fremgår det allerede af psykiatrilovens regler om patientrådgivere samt straffelovens regler om bistandsværger, at de har til opgave at rådgive og vejlede patienten. De kan således inddrages i drøftelserne i det omfang, patienten ønsker det.

Jeg mener således, at reglerne på området allerede tilsiger, at tvangsanvendelse, herunder alternative tvangsindgreb skal drøftes med patienten, samt at patientrådgiveren/bistandsværgen skal inddrages i disse drøftelser, såfremt patienten ønsker det.

Med venlig hilsen

Bertel Haarder

/ Susanne Beck Petersen